

ВИСТАВКА КОТІВ

— Ходімо, Перчику! Час повертатися до відділку! — гукає Пауль. ГР-Р-Р! Мій напарник — найкращий поліціант у світі. Однак він не бачить, що я зайнятий! Мене ж якраз гладять. За вушками! М-М-М! Як приємно...

Якщо цікавить моя думка, то знайте: дорослі двоногі часом гадки не мають, що в житті найголовніше! Вони постійно кудись поспішають, постійно прагнуть нових звершень.

До того ж ми з Паулем уже чергували сьогодні, тож точно заслуговуємо на перерву. Зараз ми працюємо у школі в межах проекту «Сор 4U».

Повна назва — «Cop for you», тобто «Поліціант для тебе». Наше завдання — навчити дітлахів поважати одне одного.

Утім, ми з Паулем також розкриваємо злочини. Останнього разу ми вийшли на слід підступної банди викрадачів велосипедів. УХ, як же було цікаво! Нам тоді допоміг Янік. Це той малий двоногий, який якраз мене гладить. Він теж вирішив стати поліціантом і завести собі такого крутезного пса, як я. ПІДТРИМУЮ!

Пауль наполягає, щоб ми пішли до машини. Він підморгує Янікові:

— Бувай, друже! Побачимося наступного тижня! Стеж тут за порядком, гаразд?



— Авжеж!

Янік забігає у школу, а ми газуємо на дільницю. Найімовірніше, там на Пауля чекатиме купа роботи з документами. Теж непогано... ПОЗІХА-А-АЮ.

Нарешті зможу трохи подрімати.

УПС! Не так сталося, як гадалося. Щойно рушаємо з місця, як по радії передають:

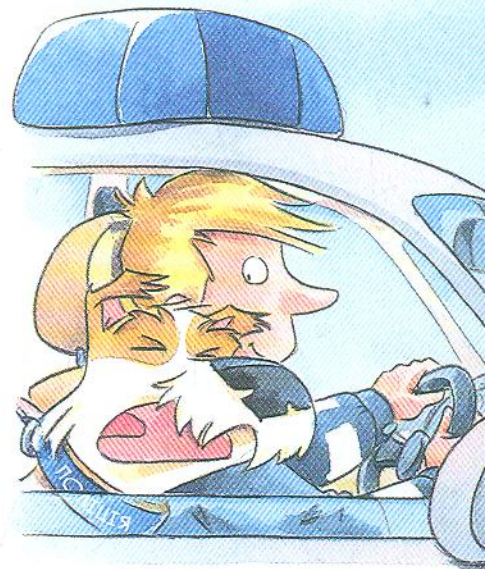
— КАСТОР 22! КАСТОР 22! Викликає центр!

Кастор 22 — це ми з Паулем. Точніше, наше патрульне авто. А ви про що подумали?

Пауль одразу відповідає:

— Слухаємо!

— ВИКЛИК ДО МІСЬКОГО ВИСТАВКОВОГО ЦЕНТРУ. З ВИСТАВКИ ПОРОДИСТИХ КОТІВ ЗНИКЛА ДОРОГА КІШКА. ПРОХАННЯ ВЗЯТИ ЦЮ СПРАВУ НА СЕБЕ.

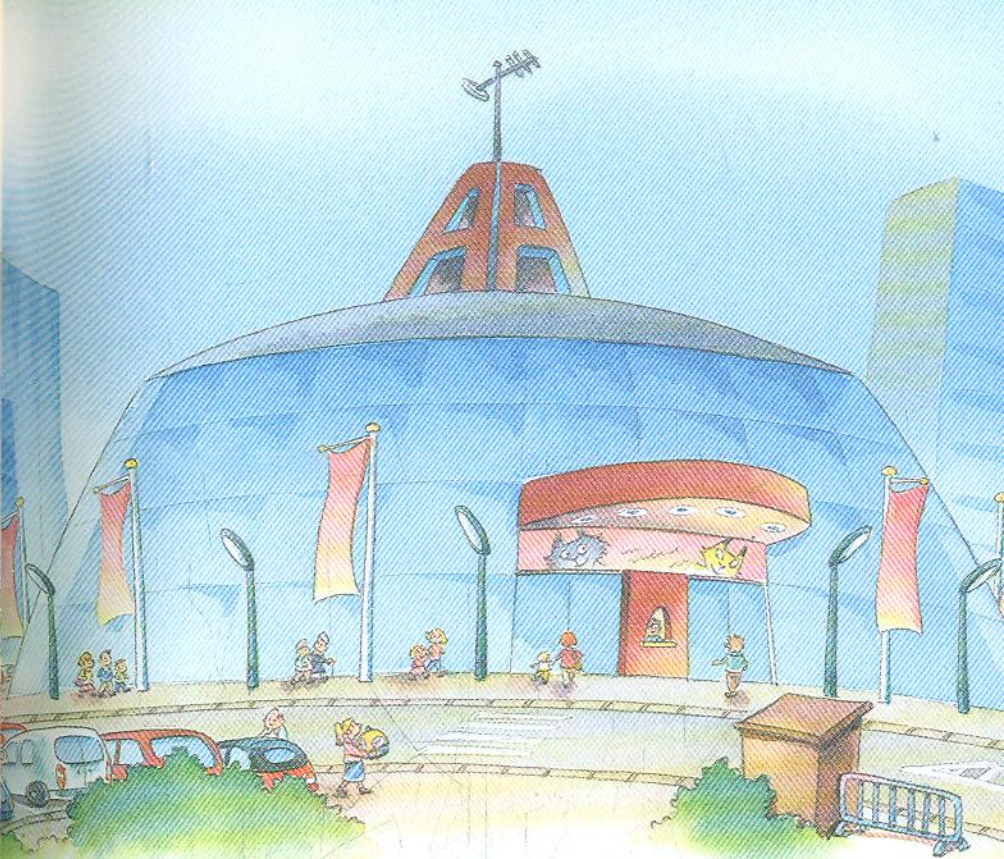


Пауль уже розвертає автівку.

— Так точно! Ми майже там.

Кінець зв'язку.

ГАР-Р-Р-Р! Та бути такого не може!

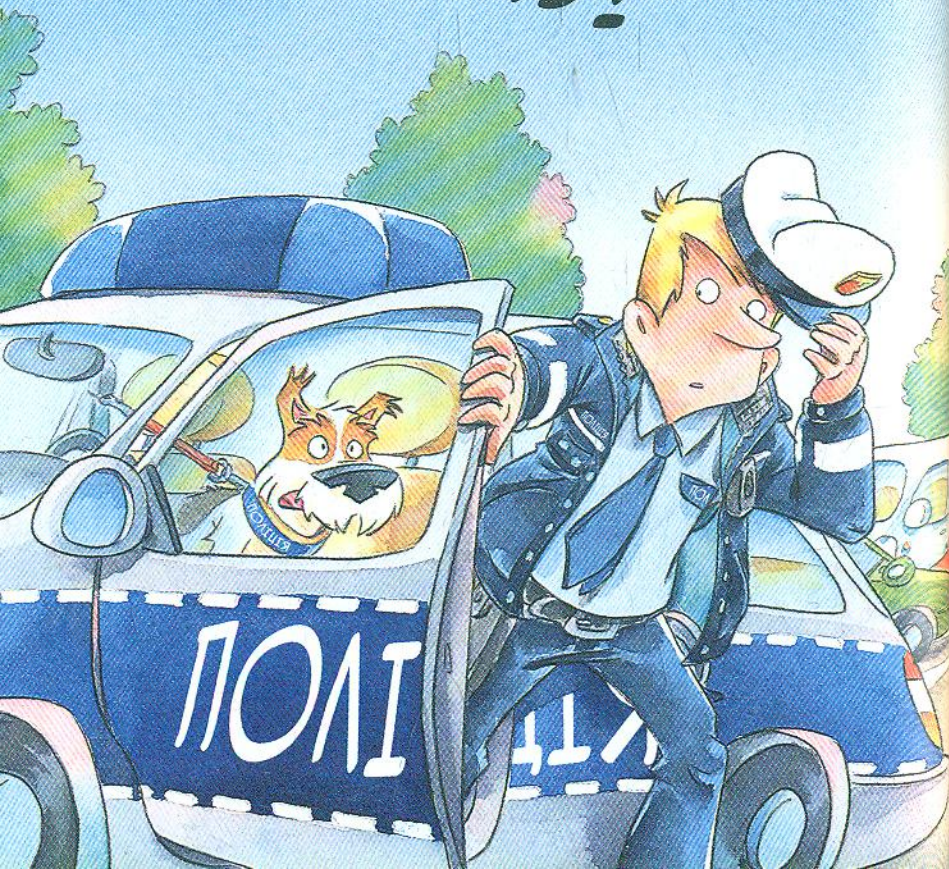


У мене аж шерсть стає дибки. Відколи це поліцію обходять якісь КОТИ? Що ті забули в міському виставковому центрі? Невже їм замало того, що вони деруть своїми пазурами меблі чи ловлять мишей?

Чесно, оте ловіння мишей надто переоцінене! Зрештою, ми, собаки, теж могли б ганятися за сірими, якби **ЗАХОТІЛИ**. Проте в нас значно важливіші справи. Особливо в мене, поліційного пса.

Поки роздумую, Пауль зупиняє машину й виходить. **АГОВ!** Гавкаю коротко й промовисто.

ГАВ!



Що це він вирішив? Хоче залишити мене в машині? Ще й витріщається, наче собака на висівки.

Пауль зітхає.

— Перчику, там зараз проходить виставка котів. Якщо ти надумав мене супроводжувати, мусиш поводитися чемно! Поліція не може упереджено ставитися навіть до котів. Ясно?

ГАВ! Ясно як світлий день! Відсиджування в машині вдарило б по моїй гідності.

